ANUL IV. — Nr. 924. EDIŢIA A DOUA DUMINICA, 25 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinĕtate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuĭŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 24 August 1891

Reforma şcolară în Germania

VI

Am arătat în articolul trecut care sunt greutăţile uneĭ reforme a învĕţămîntuluĭ secondar din Germania. Chestiunea în sine este deja destul de complicată; ea devine un adevĕrat nod gordian dacă considerăm diferiţiĭ curenţĭ reformatorĭ, interesele opuse şi contrasturile social-politice şi economice.

D'asemenea am arătat în articolul trecut că reforma germană are în vedere cerinţele culturale numaĭ în ceea ce priveşte pedagogia, higiena şi avêntul cel mare ce l'a luat industria, technica, adică desvoltarea economică, nu însă şi spiritul vremeĭ. Cu toate că şi această reformă este de cea maĭ mare importanţă şi de un netăgăduit folos, totuşĭ noĭ nu o putem numi şi considera de cât ca o semi-reformă, care nu ţine de loc cont de evoluţia în spiritul oamenilor şi de marele adevĕrurĭ ştiinţifice. Democraţia germană va impune însă, curând saŭ maĭ târziŭ şi o schimbare social-politică în învĕţămênt, după cum a ştiut şi până acum să impue statuluĭ o sumă considerabilă de reforme însemnate şi utile pe alte terenurĭ, precum este reforma comunală în Prusia, a impositului pe veniturĭ, şi alte multe.

O reformă în sine n'ar fi nicĭodată aşa de grea, dacă s'ar putea şti de maĭ înainte calea ce trebue apucată spre a ajunge la scopul dorit. De câte-orĭ — convingêndu-ne că am greşit — nu trebue să ne întoarcem de unde am plecat, după ce am făcut deja jumĕtate drum? De aceia am şi spus că întrebarea cea maĭ grea din toată chestia reformeĭ este aceia a drumuluĭ ce trebue apucat.

Spre a deslega această problemă s'a convocat anul trecut, în Decembrie, un Congres didactic la Berlin, asupra căruia vom reveni în art. viitor. Dar nu numaĭ autorităţile şcolare ci şi întreaga presă se ocupă maĭ numaĭ cu această întrebare din reforma învĕţămîntuluĭ.

Inainte de a merge maĭ departe şi a arăta punctele principale din planul de reforme din Germania, voim să arătăm, foarte pe scurt, reformele deja introduse în învĕţămîntul secondar din câte-va state europene. Aceasta spre o maĭ bună pricepere.

Notele de maĭ jos le luăm după o prea interesantă broşură asupra reformeĭ în învĕţămînt intitulată: „*Das höhere Schulwesen im Ausland während der letzten 20 Iahre*“. D-nul *W. Krume*, autorul eĭ este Directorul şcoaleĭ reale din Braimschweig şi unul din luptătoriĭ ceĭ maĭ înfocaţĭ pentru o reformă în învĕţămîntul secondar.

Incepem cu *Norwegia*. Această ţară are o şcoală secondară c'un curs de 6 anĭ şi care se'mparte în două secţiunĭ O secţiune latină şi una reală. Programa e aşa alcătuită că şcolarul care n'ar putea să'şĭ urmeze studiile maĭ departe, să poseadă totuşĭ, absolvind şcoala, cunoştinţele necesare în societate. In legătură cu această şcoală sunt apoĭ gimnaziile, cel clasic şi cel real. Actualminte e vorba să se maĭ introducă o modificare în senzul de a restrânge şi maĭ mult de cât până acum, cursul limbelor clasice. *In Suedia*, Programa e aceeaşĭ pentru ceĭ d'intâiŭ 3 anĭ, atât la gimnaziul clasic cât şi la cel real. In intervalul acesta se'nvaţă numaĭ o singură limbă strĕină, cea germană.

Cu al IV-lea şi al V-lea an şcolar se prepară o diviziune care devine realitate de la al VI-lea şi până la al IX-lea an. De la al VI-lea an avem o secţiune latină, o alta reală şi o şcoală reală. Această diviziune corespunde gimnaziilor clasice, a gimnaziilor reale şi a şcoalelor reale superioare din Prusia.

Danemarca are o singură şcoală secundară c'un curs de şease anĭ. Vêrsta de admitere în anul I, este de 12 anĭ împliniţĭ. Această şcoală se sub-împarte într'un curs inferior de 4 anĭ, şi unul superior de 2 anĭ. Cursul superior constă din două secţiunĭ: una limbistică veche şi alta matematică şi de ştiinţĭ naturale.

Cantonul *Berna* are o şcoală secundară care se împarte într'un Progimnaziŭ c'un curs de 5 anĭ şi un gimnaziŭ superior c'un curs de 3 anĭ. In ceĭ d'intâĭ 3 anĭ se învaţă numaĭ *o singură limbă streină* cea franceză. Cu anul al IV-lea şcoala se împarte într'o secţiune literară şi alta reală, In această din urmă secţiune nu se învaţă limbĭ clasice. Tot ast-fel e organizată şi şcoala secondară a cantonuluĭ Geneva.

In Paris s'a înfiinţat acum un an şi maĭ bine o societate numită „*L'association nationale pour la réforme de l'enseignement secondaire*“ şi care urmăreşte acelaşĭ scop ca şi „*Verein für Schulreform*“ din Berlin. Ea cere ca şcoala secondară să fie împărţită într'un curs inferior c'un singur program pentru toţĭ şi un altul superior care să fie divizat în secţiunĭ preparatoare pentru universitate, şcoală politechnică, etc.

Acest soiŭ de şcoală secondară a devenit fapt anul trecut în Ungaria. Acest Stat are actualminte o singură şcoală secondară c'un curs de 8 anĭ. In ceĭ d'intâiŭ patru anĭ Programa e aceaş pentru toţĭ şcolariĭ. In cele 4 clase superioare şcolariĭ aŭ ocazie să 'nveţe limba greacă patru ceasurĭ pe sĕptămână, în fie-care clasă. Pentru acel ce nu vor să 'nveţe Greaca este *cetirea autorilor greceştĭ în traducţie maghiară* în legătură cu istoria artelor şi istoria culturală. D'asemenea şi studiul serios al disciplinelor matematice şi ştiinţifico-naturale.

Invăţămîntul secondar din toate aceste State are câte-va puncte comune. Cursul de limbă latină nu începe înainte de împlinirea de 12 anĭ a elevuluĭ. Greaca se 'nvaţă în Suedia, Danemarca, Cantonul Berna şi Cantonul Geneva numaĭ în *ceĭ din urmă* patru anĭ, iar în Norvegia în *ceĭ din urmă treĭ anĭ*.

Cer-Negură.

TELEGRAME

ROMA, 23 August. — 3 ore 20 seara, Insărcinatul afacerilor din România a plecat în timpul dimineţeĭ la graniţă spre întâmpinarea Regeluĭ Carol, pe care'l va însoţi la Veneţia.

PROFESORIĬ

D. Poni pare că doreşte să facă mult şi bine pentru instrucţiunea publică. De aceia îĭ atragem atenţiunea asupra uneĭ boale fundamentale de care suferă învĕţămîntul public: insuficienţa corpuluĭ profesoral.

Si când zic insuficienţă, nu voiŭ să zic că n'avem profesorĭ, ci că ceĭ pe care'ĭ avem nu rĕspund menireĭ lor.

Fără profesorĭ capabilĭ, muncitorĭ şi cu dragoste pentru meseria lor, de geaba se vor face orĭ-ce reforme; de geaba se vor clădi localurĭ de şcoală, bune şi higienice, de geaba se vor face programe escelente, localurile nu vor deveni şcoalĭ şi programele vor rĕmânea numaĭ teancurĭ de hârtie albă cu slove negre, câtă vreme nu vom avea profesorĭ destoinicĭ, *care să se ocupe cu predarea cursurilor pentru care sînt plătiţĭ.*

Nu toţĭ, dar foarte mulţĭ profesorĭ nu se prea ocupă de catedrele lor; ba sunt uniĭ, care nu se ocupă de loc. E trist; dar trebue s'o spunem, căcĭ e vorba de viitorul generaţiunilor ce vin, e vorba de viitorul ţăreĭ.

Sunt profesorĭ, care în acelaşĭ timp sunt şi avocaţĭ, medicĭ, profesorĭ la institute private, orĭ aŭ alte ocupaţiunĭ. Toţĭ aceştia îşĭ vĕd maĭ mult de clientelă şi afacerile lor particulare; cât pentru şcoală, catedra le aduce leafă sigură, şi vĕd de ea numaĭ ca să nu se zică că aŭ părăsit'o. Vine sfirşitul anuluĭ şi elevĭĭ sunt tot aşa de ignoranţĭ ca la începutul luĭ.

Acest soiŭ de profesorĭ, dacă nu fac treabă, cel puţin daŭ pe la şcólă. Dar sunt alţiĭ, care nicĭ nu calcă cu piciorul prin clasă. Aceştia sunt profesoriĭ cu suplinitorĭ.

Soiul acesta de profesorĭ sunt de specia cea maĭ rea. Sunt oamenĭ fără scrupul, care nu fac din instrucţiune de cât o speculă ordinară. Eĭ daŭ concurs pentru obţinerea catedreĭ, nu cu gând de a munci, de a face ceva pentru luminarea minţeĭ copiilor, ci pentru ca să'şĭ creeze veniturĭ *fără nici-o muncă*.

Cunoaştem profesorĭ carĭ aŭ dat concurs pentru catedre şi le-aŭ obţinut cu succes. Dar în loc să se ducă să le ocupe, fără să dea măcar cu ochiĭ de şcoală saŭ de Directorul eĭ aŭ trimis în locu-le suplinitorĭ, cărora le daŭ o parte din salariŭ. Iar restul îl bagă în buzunar fără să mişte măcar din deget.

E un an şi ce-va de când prin presă a fost vorba de un D. profesor, titular al uneĭ catedre gimnaziale din provincie, dar care locuia la Bucureştĭ, unde avea şi are ocupaţiunĭ foarte productive.

Statul plătea un profesor distins şi cursul sĕŭ i-l preda elevilor din acel gimnasiŭ un suplinitor ca vaĭ de el.

S'a introdus sistema concursuluĭ ca mod de recrutare al corpuluĭ profesoral, tocmaĭ pentru ca să avem profesorĭ pe oamenĭ ceĭ maĭ inteligenţĭ şi maĭ capabilĭ. Dar ce noimă maĭ aŭ concursurile, când cel care a reuşit, cel care a dat dovadă că e cel maĭ capabil nu 'şĭ face cursul, ci însărcinează să i-l facă un altul, care tot d'auna e maĭ slab ca el?

In cazul acesta în realitate profesorul nu e învăţatul şi talentatul ce a reuşit la concurs, ci insuficientul în toate, care predă cursurile, şi care poate că a căzut prezentându-se la acelaş concurs cu titularul. Cât pentru cel dintâiŭ, cu toată ştiinţa şi talentul luĭ, devine o sinecură costisitoare.

Şi această stare de lucrurĭ ne duce să avem profesorĭ bunĭ pe hârtie şi în realitate nişte cârpacĭ.

Fără să spunem nume, toată lumea poate să 'şĭ aducă aminte uşor de profesorĭ carĭ aŭ eşit la pensie, fără să facă o sută de lecţiĭ în curs de un sfert de secol, cât aŭ funcţionat.

Şi pe când aceştĭ D-nĭ profesorĭ ţără de scrupul incasează regulat leafa catedreĭ pe care o ocupă, tineretul şi copiĭ carĭ aŭ nevoie de instrucţie staŭ în faţa catedreĭ goale saŭ ocupată, dacă nu de un ignorant, dar de un om cu instrucţiunea cu totul insuficientă.

Aniĭ trec, copiiĭ devin oamenĭ, dar oamenĭ ignoranţĭ cu toată şcoala prin care aŭ trecut.

Eĭ bine, atragem deosebită atenţie a D-luĭ Poni asupra acestuĭ lucru, ca să 'l aibă în vedere în proectul de reformă pe care 'l pregăteşte pentru la toamnă.

Profesoriĭ trebue să ştie *că sunt plătiţĭ nu pentru că aŭ învĕţat carte şi aŭ reuşit la concurs, ci pentru ca să înveţe carte pe ceĭ ce nu ştiŭ.*

F. I. G.

Abuzurile de la Domenii

Citim în *Naţiunea*:

In articolul nostru de la 3 August, privitoare la abuzurile de la ministerul domenielor, am vorbit şi despre moşia *Sasu* saŭ *Sasca*.

Dăm azĭ următoarele amănunte ce ni se trămit în această privinţă şi asupra cărora atragem toată atenţiunea:

Domnule Director,

In unul din numerile ziaruluĭ D-voastră, s'a vorbit despre moşia *Sasu* saŭ *Sasca* din judeţul Ilfov, fără să se dea amănunte în această afacere, care, de altmintrelea, este destul de scandaloasă.

Pentru ca să se ştie bine cum s'aŭ petrecut lucrurile cu această moşie. care a sburat din mâinile ţĕranilor, grăbesc a vĕ relata următoarele:

Acum treĭ anĭ, pe când se afla ca sub-prefect la Budeştĭ D. Popescu, actualul director al prefectureĭ de Ialomiţa, s'aŭ făcut, toate lucrările pentru parcelarea şi vînzarea în loturĭ a moşieĭ Statuluĭ Sasca, care făcea trup cu moşia Bonciu-Codreni.

Lucrările preparatoriĭ fiind terminate, s'a numit de ministerul domeniilor o comisiune care în conformitate cu legea, s'a transportat în localitate şi a hotărât vânzarea loturilor la locuitoriĭ înscrişĭ, maĭ dinainte, pe tabelul întocmit de administraţia locală şi carĭ locuitorĭ posedaŭ certificate în regulă, că sunt românĭ, plugarĭ şi însurăţeĭ.

Până aci, după cum vedeţĭ, lucrurile pare că merg strună, ezecutându-se *adliteram* legea, aşa că nu am avea maĭ nimic de obiectat. Dar când veţĭ vedea că sub scutul acesteĭ legĭ, administraţia locală şi-a făcut ţrebuşoarele lăsând la o parte pe bietul nenorocit de ţăran, atuncĭ sunt sigur că într'un glas cu mine veţĭ zice: *„sĕrmane legĭ pe ce mâinĭ aţĭ căzut!*

Ast-fel în tabelul de care vorbirăm, administraţia a înscris ca sătenĭ plugarĭ pe D. zapciŭ Popescu, pe D. pomojnic, pe copii lor, atât pe ceĭ născuţĭ cât şi pe ceĭ presupuşĭ că se vor naşte, pe maĭ mulţĭ cultivatorĭ de feluĭ acesta, *carĭ toţĭ s'aŭ prezintat înaintea Comisiuneĭ cu certificate... în regulă!!* şi 1 s'a vîndut ast-fel aproape *treĭ sute pogoane pămînt*, plătibil în rate anuale de 4—5 leĭ pogonul; pe când, în realitate, D. zapciŭ le închiriează cu 25—30 leĭ pogonul, din carĭ plătind ratele, rĕmâne cu un venit anual de leĭ 6,000 pe care-l încasează cu toate drepturile de proprietate, în virtutea titlurilor ce posedă. Acest venit revine D-luĭ zapciŭ, numaĭ în cazul când ar sta pe canapea şi ar arenda această proprietate. Dar nu, D-sa, fidel afirmaţiunilor *din certificatele prezentate înaintea comisiuneĭ de vînzare*, este cultivator, — cultivând maĭ toate aceste pogoane pe seama sa. Are dreptate D. Popescu. Adică de ce arendaşul, care are pe moşie numaĭ un sat, să cultive miĭ de pogoane, D-sa, care avea la dispoziţie o plasă întreagă, să nu cultive câte-va sute!

Când legiuitorul a avut în vedere numaĭ pe ţĕranĭ, negreşit că nu s'a gândit că se vor găsi zapciĭ ca D. Popescu, care să aibă nevoe de pămênt cât 15 ţĕranĭ!

Dar ce maĭ vorbesc de lege şi de legiuitor! Intimul agreat al D-luĭ Fochide, actualul prefect de Ialomiţa, nicĭ nu vrea să se gândească că şi-a arogat drepturile bietuluĭ ţĕran care a rĕmas fără pămênt. D-sa s'a gândit numaĭ la modul cum se presinte înaintea comisiuneĭ *acele certificate. . în regulă!*, spre a deveni proprietar. Şi suntem sigurĭ că nu a cruţat nimic din puterea şi autoritatea zapciereascà spre a-şĭ ajunge scopul.

Cu toate acestea, după ce vênzarea moşieĭ Sasca a fost terminată, s'a denunţat Ministruluĭ Domeniilor că, cu ocaziunea vênzăreĭ, s'a călcat legea. Ministerul a orânduit o cercetare, care nu s'a putut face din cauză că autorul era sub-prefectul, care avea interesul să paralizeze orĭ-ce încercare pentru descoperirea adevĕruluĭ. Lucrurile aŭ rĕmas aci pentru că Secţia proprietăţeĭ Funciare din minister, avea alte lucrurĭ maĭ importante la ordinea zileĭ şi nu a avut vreme, în timp de 3 anĭ, să refere faptul, spre a se numi o anchetă competintă care să cerceteze afacerea şi să dea pe autor în judecată.

Prin acest fapt, secţia respectivă *s'a făcut complice cu zapciul, a contravenit legi, a prejudiciat Statul, a prejudiciat pe ţĕranĭ.*

Reforma Invĕţămêntuluĭ

II

Am arătat maĭ zilele trecute ce aş dori eŭ să producă şcoala română; şi articolul acela l'am încheeat cu o dorinţă a mea că şcoala ar trebui să producă în acelaş timp şi: *bunĭ patrioţĭ, bunĭ cetăţenĭ, bunĭ părinţĭ de familie.*

Da! şcoala are menirea aceasta! Şi când zic bunĭ patrioţĭ nu înţeleg nicĭ de cum pe aceĭ membri aĭ societăţeĭ române, gata a-şĭ expune pepturile în un eventual resbel de ofensivă orĭ defensivă; dar carĭ, în timp de pace, fie prin rea voinţă orĭ prin neprevedere, lasă orĭ sunt gata a lăsa porţile deschise tuturor inamicilor, lepădăturĭ din alte state, ca să intre ne supăraţĭ de nimenĭ în Statul nostru şi să ne cucerească pe tăcute prin puterea banuluĭ, orĭ să ne copleşească prin numĕr; recunoscêndu-le apoĭ dreptul de cetăţenie română, *fie chiar şi contra legilor ţĕreĭ*, numaĭ pentru cutare orĭ cutare interes.

Nu este aceasta oare lipsă de patriotism? De aceia aşĭ dori ca generaţia de mâine să fie maĭ bine dispusă a-şĭ apăra patria şi în timp de pace ca şi în resbel...

Când zic *bunĭ cetăţenĭ* înţeleg oamenĭ de caracter ferm şi incoruptibilĭ în exercitarea drepturilor lor cetăţeneştĭ, oamenĭ oneştĭ şi în acelaşĭ timp oamenĭ de ordine, cu respect către legile pe care şi le confecţionează şi pe cât aceste legĭ sunt în vigoare. Produsă şcoala ast-fel de oamenĭ? Poate că da, însă noĭ vedem zilnic că şi carac-

terul şi onestitatea şi respectul legilor, lipsesce de cele maî multe orî tocmaî la acea pătură a societăţeî, care se zice cultă! *Abuzurile nu se comit de ceî micî de cât după exemplul ce li se daŭ de ceî marî.*

Starea familiară a majorităţeî societăţeî noastre de azî eŭ o găsesc de asemenea foarte deplorabilă! Şi să nu mi se zică că sunt *pasionat* orî *pesimist*, căcî ceea-ce scriŭ este purul adevĕr! In oraşe ca şi la sate, în palate ca şi în bordee, oroare!... Copiî bastarzî, părinţî criminalî, viaţa conjugală o minciună; iar *pe la sate câte o-dată soţiî 'şi schimbă reciprocaminte soţiile pe aldămaş!..* Când toate acestea se petrec în masa poporuluî, în vulg cum s'ar zice, noî le atribuim ca cauză ignoranţa. Dar când cele maî multe orî le întâlnim prin pătura cultă? Cauza aicea nu poate fi, după mine, de cât reaua direcţiune a şcoalelor noastre, care cum sunt astă-zî organizate, nu daŭ de cât instrucţiune şi nicî de loc educaţiune. Aceasta din urmă e lăsată pe seama părinţilor carî, saŭ nu sunt pricepuţî în arta educăreî, saŭ dacă se pricep şi o fac, lipsa complectă de supraveghere şi participare a şcoaleî, strică tot efectul educaţiuneî de a casă. De câte orî nu daî la şcoală copil bine crescut până în acel moment şi încetul cu încetul contractează o sumă de viciî, ast-fel că după un timp nu'l maî recunoştî!

Nu voiŭ insista însă prea mult asupra demonstraţieî, căcî fie-care din noî vede şi simte lipsa totală de educaţiune la şcoală. N'ar trebui oare ca să se ocupe şi şcoala, măcar puţin, cu educaţiunea? Eŭ cred că da! Altmintrelea cazurile de insubordinare a elevilor către învĕţătoriî lor, lipsa de respect cătră eî şi către toţî cetăţeniî, vor spori tot maî mult!... Desordinea va creşte şi la şcoală ca şi în societate maî târziŭ!

Şcoala dar, trebue să formeze pe om atât din punctul de vedere instructiv, cât şi din punctul de vedere educativ. Către aceasta însă se cere ca şi personalul didactic să îndeplinească oare-care condiţiunî, pe lângă acele ale aptitudineî.

In curând voiŭ scrie despre acésta.

Senin.

CURIERUL BĂILOR

CÂMPINA

De dreapta Prahoveî, pe un platou frumos, înconjurat de coline şi dealurî, carî nu obosesc ochiul privindu-le,—atât de felurite şi frumoase fiind peisagele ce înfăţişează.—Se află orăşelul Câmpina, a căruî linişte a fost de sigur mult turburată de numeroşî vizitatorî, carî maî mult ca orî-când în anul acesta aŭ năvălit într'însul, pentru că departe de centrurile sgomotoase să ducă o viaţă maî liniştită.

Cu câtă plăcere vedeai, cum bătrâni, obosiţî de lupta vieţeî, staŭ supt umbra răcoroasă a nuculuî secular saŭ a frasinuluî jalnic, ascultând murmurul misterios al rîuluî ce 'şî duce undele cristaline în locurî necunoscute lor şi cum dimineaţa—supt întâele raze auriî ale soareluî de abia ivit la orizont—şi seara—la palida lumină a bolţeî cereştî presărată de stele saŭ la lumina indiscretă a luneî,—cărdurî de D-şoare şi copile gingaşe şi svelte, de tinerî galanţî şi vecînic veselî, rătăceaŭ pe şerpuitele poteceî ale parculuî,—frumos ca plantaţiune dar cu totul părăsit ca întreţinere—ce învecineşte stabilimentul băilor, a căruî curte atuncî când lăutariî cântă, serveşte ca loc de întâlnire al tuturor,... câte o dată chiar şi al protipendadeî *maî mult făcută de cât născută* care pe timpul vereî ca o filoxeră s'a ivit şi aci.

Numeroase escursiunî aŭ fost organizate la Sinaia şi Telega, Doftana şi Voila, Poiana şi încă multe altele aŭ fost cercetate de vizitatorî lacomî de locurî pitoreştî.

De două orî pe sĕptămână adoratori Therpsichoreî se adunaŭ în salonul băilor la auzul notelor line şi dulcî ale vre-unuî vals fermecător, cu regularitatea soldatuluî îmbătrânit în lupte la auzul trompetelor ce sună asaltu, pentru ca să arză tămâe pe altarul favoriteî lor zeiţe. La cel maî frumos din balurile date, *le Clou d'or* al stagiuneî cum ar zice confratele Claymoor, cu care s'a închis seria lor şi care a avut loc în seara de Duminică 18 curent, am asistat şi eŭ şi surprins de eleganţa luî, notez aci în treacăt o parte din aceia pe carî i-am cunoscut: D-na Peretz în écru; D-na Elena Constantinescu în crème. D-na Şaicariu în alb cu negru, D-na Bilciurescu în negru, D-na Grigoratu în bleu-électric, D-na Marian, maestra dansuluî în héliotrope, D-na Mărgăritescu în bleu-pale, D-nele Didina Fotescu, Savopol şi Ionescu în negru, D-na Antonescu în gris-perle, D-na Nicolescu în marron, D-nele Braha şi Theodoridy în negru etc; iar printre D-şoare: D-ra Lilica Savopol elegantă în marron, D-ra Zoe Savopol cochetă în bèje, D-ra Anetta Constantinescu, un buchet răsfăţat de graţiî, în alb, D-rele Elisa şi Anicuţa Peretz două frumuseţî brune mult admirate în écru, D-ra Speranţa Theodoridy distinsă în rose, D-ra Maria Ionescu în bleu-marin, D-ra Anetta Bilciurescu, neobosită dănţuitoare în bleu-pale, D-ra Maria Grigoratu o blondină gentilă în rose, D-ra Şaicariu gingaşe în crème şi roşu, D-ra Constanţa Bilciurescu, mult drăguţă în crème, D-ra Petroni cu mult gust aranjată în gris D-ra Eugenia Nicolescu în bèje, D-rele Didina Fotescu în gris şi Maria Fotescu în negru, două blondine cât se poate de simpatice, D-rele Corlătescu în gris-pèrle două brunete cu mult efect, D-ra Didina Băicoianu plină de tandreţe şi perfectă dănţuitoare în grénad, D-ra Caspi Theodoridy purtând cu multă graţie un frumos costum naţional, D-ra Elena Theodoridy în bleu-pale etc; iar sexul forte era representat prin d-niî: G. Bilciurescu, locot. Coadă, Titi Călinescu, Marian, D-niî Tânţăreanu şi Nicolescu, Ciorăneanu, Peretz, Alex. Constantinescu, Diogen Grigoratu, P. şi A. Antonescu, Dobrescu, Cocos Bilciurescu, Ion şi Gh. Constantinescu elevî în şcoala de ofiţerî, sergentul Grigoratu şi Emil Peretz elevî în şcoala militară etc.

Voileanu.

INFORMAŢIUNI

Agenţia telegrafică Română ne comunică că administraţia telegrafelor e informată că comunicaţiile telegrafice cu străinătatea aŭ fost întrerupte astă noapte din cauza vijelieî, care a isbucnit în Austria.

Din această cauză serviciul telegrafic de astă-noapte, nu ni 'l poate distribui înainte de amiază.

— * —

A apărut în *Monitor* decretele care autoriză pe consiliul de miniştri să aprobe toate actele ce cer semnătura regească, sub rezerva sancţionăreî regeştî ulterioare; şi care însărcinează pe D. L. Catargiu, cu preşedenţia consiliuluî şi cu interimul ministeruluî de finance, în lipsa D-luî General Florescu.

— * —

Venirea în Bucureştî a D-nuluî Vernescu, este fixată pentru 6 Septembre.

— * —

Ministerul cultelor a decis ca pe viitor toate catedrele claselor I primare vacante să fie suplinite de absolvenţiî şcoalelor normale de institutorî.

— * —

Indată ce cursurile şcoalelor superioare vor fi deschise, D. Poni va trimete o anchetă la maî multe şcoale din ţară, spre a constata felul cum se predaŭ lecţiele şi îmbunătăţirele carî trebuesc făcute.

— * —

Mare dreptate aŭ confraţiî noştri de la *Lupta*: Incendiul întregeî instalaţiunî de la Bivolarî miroase de departe a *gheşeft*. Prea a venit la timp!

Bine zic confraţiî noştri: —*Acum poftiţi la anchetă, dacă maî puteţî constata ceva.*

Tare am dori să ştim dacă lucrarea captăreî apelor de la Bivolarî nu a fost încredinţată ingineruluî (?!) geologuluî (?!) şi mineralogistuluî (?!) Constantin Bottea.

— * —

D. Emanuil Creţulescu, fost agent diplomatic, a fost numit secretar general al ministeruluî de externe

— * —

Ministerul agriculturei după propunerea D-luî G. Nicoleanu, şeful diviziei viticulturei, a decis facerea şi publicarea *Ampelografieî Române*, această lucrare se va face cu concursul inspectorilor viticolî, şi va servi şi societăţeî geografice pentru *Patria Română*.

— * —

Toţî D-niî membri aî societăţeî Studenţilor în ştiinţele politice şi administrative, sunt rugaţî a se întruni în adunare *generală extra-ordinară* Duminică 25 August ora 10 a. m. în localul din Calea Victorieî (Casa Mercuş.)

La ordinea zileî, maî multe cestiunî de *mare importanţă*.

— * —

Cu ocazia înmormântăreî regretatuluî şi stimatuluî profesor şi mare artist Th. Aman, familia precum şi şcoala de bele-arte aŭ primit o mulţime de telegrame şi scrisorî de condoleanţă din ţară şi din streinătate.

Intre cele maî mişcătoare aŭ fost a D-lor Panaitescu directorul şcoaleî din Iaşî, a D-luî Bardasar, profesor şi pictor la Iaşî, a elevilor şcoaleî din Iaşî precum şi ale D-lor Constantinescu din Galaţî, Isidor Vermont din München, Petre Ionescu, Nicolescu şi Gropper fost elevî aî mareluî maestru şi de la actualiî elevî aî şcoaleî.

— * —

Societatea *Mina şi Pădurea* a meseriaşilor mecanicî serbează Duminică 25 August a. c a treia aniversare a fondăreî sale în grădina de dare la semn (Siştat) unde muzica societăţeî „Salvatorul“ mărită şi din noŭ aranjată, fiind compusă din gagiştiî regimentelor de linie care s'aŭ desfiinţat, sub conducerea D-luî capel-maestru *Mihail Pavloschi* şi cea naţională sub conducerea D-luî G. Golea, vor distra pe onor. vizitatorî cu ariile cele maî plăcute până la ora 12 din noapte.

— * —

Aflăm cu multă plăcere că în ziua de 15 August a avut loc la Cojeştî propietatea D-luî N. Marinescu logodna gentileî D-şoare Ana N. Marinescu cu D-l Victor Bildirescu magistrat.

Urăm fericire şi prosperitate noilor logodiţî.

— * —

D. vice-inspector al socităţiî de navigaţiune pe Dunăre, Anton Haim, s'a întors din congedi. şi a reluat iarăşî direcţiunea Agenţiî, din Capitală.

— * —

Ierî tribunalul de Dâmboviţa a respins cererea de a fi liberat pe cauţiune a intendentuluî Vămăşescu, inculpat pentru atentat asupra uneî minore, în care în acelaş timp era în relaţiune şi cu muma copileî D-na Vauzandt.

MYRT

FERICIREA'I NESIMŢIREA

M'am dus acolo unde, sub sălcile pletoase, Proviţa plină de cochetăriî îmbrăţişează pe poeticul Cricov. Sub nişte sălciî la umbra tufoaselor crengî, în şoptirea lină a vîntuluî ce se opreşte la malurî, în şueratul melancolic al legănatuluî erbiî, Proviţa ca o amantă fericită se aruncă în braţele pline de tandreţe ale iubituluî eî Cricov şi aci două părăiaşe se întîlnesc pentru a face apoî acelaşî drum împreună! Nu e oare deja plin de majestate acest loc? dar când voiŭ maî spune: că sălcile de-asupra apeî cat a se întâlni şi ele, că pe lângă malurî şi până colo sub dealul stâncos şi găurit de isvoare ce se strecor printre pietre, rostogolindu-le jos, se întinde ca un covor verde închis, iarba; că sălcile sînt înflorite şi că mirosul lor ameţesc păsĕrile ce zbor pe de-asupra oprindu-le a cânta şi în acest loc desfătător; iar pe aceî ce staŭ la rădăcina lor îî adorm, pe când apa încetinel se duce la vale după ce un moment se opreşte la legănatul uşor al salcilor, la şoptitul frunzelor, la adierea zefiruluî ce se joacă prin iarbă, la cântecul pasĕrilor şi la suspinul celuî ce priveşte toatea acestea; oare atuncî, nu vĕ veţî încredinţa cât de sublim, cât de fără seamăn este acest loc?

Două pârâiaşe se întîlnesc în aşa loc frumos.... oare aceasta nu e întocmaî cu acea ce fac amanţiî care caut a se întîlni acolo unde farmecile natureî vor adăuga la frumuseţea visurilor lor amaroase?

Ele se întîlnesc, apoî plec şi fac acelaşî drum însă de astă-dată nu maî sunt despărţiţî.. oare aceasta nu e întocmaî cu acea ce ar dori să facă amanţiî, adică unindu-se să facă şi eî pentru tot dea-una acelaşî drum al vieţiî, împreună?

Dar ce mare deosebire este între uniî şi alţiî! Să ascultăm ce-mî spune rîuşorul mie care privesc gelos la dênsul:

Cât de nenorociţî sunteţî voî oameniî! După ce alergaţî voî teată viaţa? După fericire! Ce este fericirea pentru voî? Nicî tu nu ştiî să'mî rĕspunzî. — Pentru uniî, fericirea este „mulţî banî“; întrebaî când osteniţî a'şî numĕra aurul se vor întrerupe un moment, acum, ştiŭ ce-î fericirea? Rĕspunsul lor va fi încurcat şi nu veî putea înţelege de cât că sunt nefericiţî şi că „le-ar maî trebui mult până la complect“!... când vor avea acest complect, nu ştiŭ nicî dênşiî, dar ştiŭ numaî că până la fericire aŭ mult drum auriŭ de făcut.

Pentru uniî fericirea este atuncî când aŭ o amantă frumoasă; după ce aŭ gustat tot din această „carne“ întocmită în forme regulate se desgust, alerg a găsi alta lângă care zic satisfăcuţî; acum sunt fericit; Dar unde-î fericirea căcî iată l iar alergând după o altă „fericire“ maî bună? Şi când obosiţî de asemene alergărî, la sfîrşitul vieţiî îî întrebî: fost-aŭ fericiţî? vor rĕspunde oftând şi zicênd că: nu ştiŭ ce-î fericirea, căcî toată viaţa le-a fost o decepţiune!

Poeţiî cânt iubirea, cânt florile, cânt isvoarele, luna, stele, cer, etc. etc. Voî credeţî în eî, îî numiţî fericiţî, îî consideraţî ca zeî; pe când în realitate şi dênşiî nu ştiŭ ce-î fericire, sunt plinî de aceleaşî păcate ca voî, îşî fac jucăriî din orî-ce sentimente, vĕ îndeamnă ironic la orî-ce fapte.... când în fine deşertăciunile inimiî omeneştî cu glasurî ademenitoare şi dacă-î urmaţî, rîd de voî! Care poet a fost fericit, dacă fericirea e ceva ce trebue simţită? Care poet a păstrat credinţă iubiteî luî ca s'o facă pe ea „fericită“? Care poet cântând florile a avut milă de ele, şi nu le-a rupt aruncându-le apoî pradă picioarelor ce le-a călcat cu dispreţ? Şi cu tot ce l'a inspirat a făcut aşa; unde-î fericirea pentru dênşiî? Când aŭ fost eî fericiţî? Căcî nu fericirea lor o cântă saŭ o istoriseşte, ci din contra şi eî o caută mereŭ.

Unul iubeşte o femee.., aceasta maî târziŭ îl trădează pentru un altul... unde dar e fericirea pe care cel întâiŭ o găsise? Intreabă-l singur îţî va spune că n'a cunoscut'o nicî odată.

Nu vedeţî că această „fericire“ după care voî alergaţî o viaţă întreagă, este numaî un ce închipuit, o minciună?

Ştiţî voî oare că cel maî fericit om e cel nesimţitor?

Pe tine te atrage locul acesta; aci sub aceste sălciî tu găseştî poetic, frumos, sublim; te atinge orî-ce loc frumos, te uimeşte o floare, te încântă o rază de lună strecurată într'un tufiş; dar toate acestea nu-ţî fac de cât durere, redeşteaptă în inima ta amintirî ce-ţî turbur liniştea vieţiî... Şi pe când alţiî trec indiferenţî pe aci, tu te simţî mişcat! De ce? Fiind-că tu eştî maî simţitor, dar dintre voî care maî mulţumit: tu cel simţitor saŭ eî?

Singur o sĕ'mî rĕspunzî că poate *eî*, căcî tu nu cunoştî fericirea.

Pentru uniî o frumoasă dimineaţă de Maî, îî aruncă în melancolie toată ziua; pentru alţiî însă ea nu înfluenţează întru nimic, în Maî ca şi în Ianuarie e tot una pentru dênşiî: Unora le-a făcut dară rĕŭ, altora bine, saŭ le-a fost indiferent: Cine e maî fericit din trânşiî?

Fericit eştî tu care întâlneştî o copilă, o iubeştî, crezî în ea ca într'un înger, o adorî, îţî sacrificî libertatea ta, viitorul tĕŭ şi facî din ea tovarăşa vieţeî tale şi tocmaî când te crezî ajuns a mărturisi că eştî fericit, ea te părăseşte, te lasă singur în acest lung drum al vieţeî... şi pentru ce? Pentru că nicî ea nu a găsit fericirea ce căuta şi merge a o căuta lângă un altul unde i se pare eî că va fi maî „fericită!“

Pe tine te mişcă dureros cântul plin de jale al uneî turturea, al căreî soţ l'a ucis un glonte al unuî vênător. Tu n'aî fi făcut aceasta... altul însă a fost fără inimă, nesimţitor. Care din voî e fericit? De sigur acesta, a căruî inimă bate maî încet pentru viaţa uneî pasărî nevinovate de cât pentru pasiunea luî.

O! Fericit e acela care făcênd acest drum al vieţiî rĕmâne nesimţitor la tot: la roza ce înfloreşte, la pasărea ce cântă, la murmurul apeî, la dimineţile luî Maî ca şi la nopţile de toamnă; la un rĕsărit saŭ apus de soare ca şi la privirile uneî lune plină în mijlocul uneî nopţî încântătoare!

Fericit e acela ce trece nepăsător pe lângă săracul ce-'î cerşeşte mila, care nu aude cântecul plângător al orbuluî din colţul stradeî ce cere pâine, plânsul uneî mame ce-'şî vede copilul murind de foame, râsul unuî nebun ce a fost lovit de soarta ce i-a refuzat totul!

Fericit e acela care nu e ademenit nicî de zâmbetul nevinovat al uneî fecioare, nicî de surâsul înşelăfor al uneî cocote; pe care căsnicia îl desgustă, viaţa destrăbălată îl atrage.

Fericit e acel ce în întuneric ridică pumnalul şi loveşte, care pentru banî u

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

FELIX DE STEYNE

(10)

Misterul de la Turnul Eiffel

IV

Durantin pierde urma

— Dragă Randel, zise doctorul, azî aî o înfăţişare şi maî rea ca erî, nu facî bine că nu te îngrijeştî. 'Ţî sunt ochiî galbenî şi sunt sigur că planul D-tale nu e normal.

Şi după ce 'î pipăi mâna:

— Nu, n'aî mult peste o sută de pulsaţiî pe minut. Mĕ prinz, că în loc să te odihneştî, 'ţî-aî întrebuinţat zilele de congediŭ să facî nebuniî.

Randel 'şî desfăcu mâna încet.

— Vĕ asigur, rĕspunse el, că sunt foarte sănătos.

— Incăpăţînat! făcu doctorul ridicând din umerî.

Pe când doctorul şi cu primul funcţionar al uzineî vorbeaŭ ast-fel, Durantin îşî vedea de inspecţie.

Examina cu deosebire grupul funcţionarilor.

Dar poliţistul nu vedea nicî o figură de bănuit saŭ care să merite o atenţie deosebită. Şi funcţionarî şi lucrătorî, toţî, aveaŭ feţele întristate.

— Ce dobitoc sunt! murmură el.

Dacă asasinul ar fi din uzină, n'ar fi îndrăznit să vie la înmormêntare.

Această reflecţie tot nu 'l-a oprit să nu intre în biserica Saint-Pierre de Montrouge şi. după terminarea slujbeî, să se pue la câţî-va paşî în urma familieî, ca să reînceapă inspecţia.

Nimic nu'l isbi, afară nu maî de graba cu care D. Labruny întinse mâinile luî Randel.

— Doctorul Ferreol are dreptate, se gândi Durantin; iată un tênĕr căruia n'aŭ să 'î îmbĕtrânească oasele. Dar de s'o înşela doctorul, nu m'aşî mira de loc când aşî afla că a luat de nevastă pe vĕduvioară.

Apoî eşi şi se aşeză afară între lume.

— Prietene, întrebă el pe un lucrător cu profilul energic şi pe care 'l vĕzuse mergênd alăturî cu Randel, toţî funcţionariî uzineî sunt aci?

Durantin nu avea nimic, nicî îmbrăcăminte, nicî în nimic, care să'î dea de gol profesia.

Lucrătorul 'l-a luat drept un muşteriŭ bogat al D-luî Labruny, şi se grăbi să'î rĕspunză:

— Toţî aŭ venit, D-le, nu lipseşte nicî unul. Chiar eŭ am ţinut registrul pe care s'aŭ înscris.

— D Fontanes era foarte iubit, nu-î aşa?

— Da, D-le, rĕspunse lucrătorul cât şi D. Labruny.

Durantin mulţumi luându-şî pălăria şi se pierdu în lume.

Privia formarea cortegiuluî, examina pe ceî ce, nevoind să se ducă până la cimitir, o ştergeaŭ frumuşel, ca să nu fie băgaţî de seamă.

Indată băgă de seamă că a remas singur. Deja cele din urmă trăsurî se făceaŭ nevăzute departe pe stradă.

— Nimic! zise între dinţî, nimic.... Şi cu toate acestea simţiam că trebuia să fie aci... Nu sunt criminalî ce ştiŭ să'şî facă o mască nepătrunsă?

Poliţistul îşî scoase caeţelul din buzunar. Iî remânea să maî viziteze câţî-va neguţă-orî de curiosităţî din Cuartierul Latin. Hotărî se facă această din urmă anchetă plimbându-se, merse pe jos în josul stradeî Orleans. Trecênd pe dinaintea porţeî usineî, îşî aruncă ochiî la pavilionul, ale căruî ferestre araŭ tot închise.

— De aşî putea să întreb pe tinĕra! murmură el.

Apoî începu să rîză tare, provocând mirarea tuturor.

— Asta-î treaba judecătoruluî de instrucţie, zise el. D-na Fontanes a vĕzut un Persan, a ţipat şi a leşinat... Aŭ s'o pue înaintea celuî dintâî venit, îmbrăcat cu treanţa găsită, şi ea are să strige:

— „Doamne! El este!“ Femeile vĕd maî cu deosebire cu închipuiree.

Tot timul după prînz a fost întrebuinţat în cercetărî zadarnice. Altminterî, el avea presimţirea că n'are să descopere nimic, şi, dacă se da la această anchetă penibilă şi descurajetoare, era să se conformeze cu tradiţiile poliţieî. Adevĕrat că n'a descoperit nimic.

A doua zi seara, pe la orele cincî, ducêndu-se la Palatul justiţieî pentru alt-ceva, intră maşinal subt bolta pe sub care trec trăsurile celulare ce trebuesc se ducă la Mazas saŭ care aduc pe acuzaţiî pe care vrea să'î întrebe judecătorul de instrucţie.

Uitându-se în fundul curţeî i se făcu negru înaintea ochilor.

— Dar nu mĕ înşel, zise el, omul acela în costum strălucitor, pe care'l vĕd între doî garzî municipalî, e chiar Persanul meŭ, chiar Ali. Ce va să zică asta? Şi cum se face că judecătorul, aşa de liniştit alaltă-erî, să se arate aşa de grăbit astă-zî? Să fie ceva noŭ? Trebue să fiŭ faţă la interogatoriul acesta.

Luând'o înainte, se urcă repede pe scara ce duce în culuarul în care daŭ cabinetele de instrucţie, puse să fie anunţat judecătoruluî, care îl primi numaî de cât.

— Ştiţî de găsitura cea nouă? îl întrebă judecătorul.

— S'a maî găsit ceva?

— Da; acuma avem două pumnale; acesta, plin de sînge, pe care îl ştiŭ; şi acest alt pe care comisarul din câmpul luî Marte mi-l trimisese adineaurî; pare că a fost găsit azî dimineaţă în ascensor, subt o bancă, când s'a măturat. Acest alt nu are pete, până 'î este chiar foarte strălucitoare şi este un adevĕrat pumnal persan, căcî are exact forma celuî dintîiŭ. Numaî n'are mînerul tot aşa de bogat.

Durantin nu făcu nicî o observaţie. Incidentul părea că confirmă ideile ce 'l chinuiaŭ de când cu descoperirea tuniceî.

— Aî să vezî pe asasin, zise judecătorul, am spus să-l aducă.

Cine-va bătea la uşă.

Poliţistul şezu în colţul cel maî întunecos din cabinet.

Alţi intră.

Bietul Persan nu fu de loc intimidat de omul acesta în jachetă neagră şi pantaloniî cenuşiî ce sta la biuroŭ; dar în schimb se uita rugător la garziî municipalî a căror uniformă sigur că 'l impresiona mult.

— Ali! zise judecătorul, ştiî limba noastră?

Ali întinse gîtul ca omul ce aude sunete vagî. 'Şî-a auzit numele, dar încolo n'a înţeles nimic.

(Va urma)

cide pe tată lăsându-ĭ copiĭ muritorĭ de foame.

Fericit este dar acel *nesimţitor!*

Fericirea-ĭ dar nesimţirea. Nu cu drept ziceţĭ voĭ că moartea e maĭ dulce, e maĭ bună ca viaţa? Nu ziceţĭ voĭ cu dreptate unuia ce a murit: „ferice de el?“

Nu sunt mame ce doresc copiluluĭ lor moartea şi zic: maĭ bine ar muri! ca şi cum ar fi vorba de un ce care-'ĭ este indiferent?

Pentru ce? Pentru ce asta? Pentru că mort nu maĭ simte, pentru că fericirea e nesimţirea.

Nu vedeţĭ voĭ că noaptea când dormiţĭ, aveţĭ visurĭ frumoase; somnul e acela ce vĕ dă fericirile, în somn voĭ le vedeţĭ.. .. adică când? Atuncĭ când nu aveţĭ putere a le simţi, a le opri, a le gusta. Surâzĭ noaptea cu încântare pentru a plânge a doua zi cu amărăciune!

Prin urmare nu maĭ căutaţĭ fericirea în zadar. Numiţĭ *„pofta momentan satisfăcută“* fericire şi atuncĭ da, mulţumiţi-vĕ cu atât. Odată ce'ţĭ vezĭ pofta îndeplinită zi că aĭ fost fericit, fie şi pentru un moment. Căcĭ fericirea e departe, obişnuiţi-vĕ a o crede aşa, căcĭ aşa şi este. Dacă însă aceasta ni se pare neplăcut, dacă credeţĭ că căutată bine, fericirea se va găsi, atuncĭ fiţĭ nesimţitorĭ şi umblaţĭ cu nepăsare pe calea vieţeĭ.

Când veţĭ putea face aceasta, atuncĭ veţĭ avea dreptul ca oprindu-vĕ în drum să ziceţĭ „suntem fericiţĭ, saŭ la capătul acestuĭ drum să murmuraţĭ cu satisfacţie „am fost fericiţĭ“

LIGA CULTURALĂ

Secţiunea ligeĭ din Piteştĭ va ţine azĭ, Sâmbătă seara, o mare întrunire publică, combinată cu o conferinţă a unuĭ student. După conferinţă membriĭ Ligeĭ se vor întruni la un mare banchet românesc.

*

D-niĭ studenţĭ *Mircea G. Petrescu* şi *Ion Bogdan* lucrează în T. Ocna pentru aranjarea unuĭ bal în folosul fonduluĭ Ligeĭ.

Indemnăm publicul să dea sprijinul sĕŭ neobositeĭ voastre tinerime.

ULTIME INFORMAŢII

Recolta viilor promite în a. cor. foarte mult, — cu toate rigorile erneĭ.

Vinul va fi, se speră, de o calitate cu totul superioară, din cauza secetelor marĭ. Pe unele locurĭ ţăraniĭ deja aŭ început culesul viilor.

—✠—

A patru-spră-zecea tragere la sorţĭ a împrumutuluĭ de 16 milioane al oraşuluĭ Bucureştĭ, se va face în ziua de 31 August în sala Primărieĭ.

La această tragere se va amortiza titlurĭ în sumă de 94 miĭ leĭ.

—✠—

Corpul technic al Primărieĭ Capitaleĭ, lucrează pentru ridicarea planuluĭ poligonuluĭ coprins între stradele Colţea, Batişte, Scaune, etc., pentru a se vedea dacă locul pe care se află Eforia, Primăria, casele D-luĭ Fleva, etc., ar fi îndestul de avantagios spre a se construi pe el catedrala din Capitală.

Aceste exproprierĭ vor costa peste două milioane.

—✠—

Şcoala de meserie din Bucureştĭ va fi îmbunătăţită prin înfiinţarea uneĭ catedre de construcţiĭ şi de dulgherie.

De asemenĭ şcoala va fi iluminată cu electricitate şi ast-fel eleviĭ vor studia instalaţiele de electricitate eşind din şcoală lucrătoriĭ electricianĭ aşa de rarĭ la noĭ în ţară.

—✠—

Primăria a votat în şedinţa de aseară 3 miĭ de leĭ pentru a se începe lucrările de trimeterea apeĭ de isvoare de la Bîcu în oraş şi pentru sondagele ce se vor face la alte puţurĭ până la adâncimĭ maĭ marĭ spre a se vedea debitul de apă pe care'l dă un puţ.

—✠—

Consiliul comunal, în şedinţa de aseară a aprobat să se dea voe proprietarilor carĭ ar voi să dea murdăriile în canalurĭ.

S'a stabilit ca taxa să fie de 10 leĭ pentru odae; remânênd pentru otelurĭ a se face înţelegerĭ aparte.

—✠—

Un numĕr de peste 200 de locuitorĭ din marginea oraşuluĭ de pe şoseaua dintre viĭ, la capul şoseleĭ Mihaĭ Bravu, a venit aseară la Primărie cu o petiţie, să ceară a li se pava acea şosea care este numaĭ băltoage.

—✠—

Membriĭ societăţeĭ *Gutenberg*, sunt convocaţĭ în adunare generală extra-ordinară, pentru ziua de *Duminecă*, 25 August 1891, orele 7 diminéţa, în sala Orfeŭ.

La ordinea zileĭ va fi:

1. Alegerea uneĭ supra-comisiunĭ care să constate din noŭ gestiunea fostuluĭ comitet;
2. Cestiunea localuluĭ Societăţeĭ;
3. Afacerea fostuluĭ casier al societăţeĭ, D. Dimitrie Georgescu;
4. Cererea de rectificare a pensiuneĭ D-neĭ Sevastiţa P. Ispirescu;
5. Demisiunea D-luĭ George Ionescu din funcţiunea de comisar-verificator;
6. Cererĭ de reînscrierĭ;
7. Propunerea făcută de 16 membriĭ pentru modificarea statutelor;
8. Diverse cestiunĭ.

Dacă la ora fixată maĭ sus nu va fi numĕrul prevĕzut de art. 64 din statute, şedinţa se va deschide după două ore, în aceeaşĭ zi, cu orĭ-câţĭ membriĭ vor fi prezenţĭ.

—✠—

Astă seară Sâmbătă, 24 August, se va juca la Teatru *Dacia* în beneficiŭ piesele: **Viorelele de Parma**, comedie într'un act. **O mare încurcătură,** comedie într'un act, şi **Insurat cu 5 banĭ,** comedie.

—✠—

Duminecă 25 August se va da în *Grădina Bobinca*, o reprezentaţie în beneficiul simpaticuluĭ director al trupeĭ D. *Athanasiŭ*. Fie-care persoană va primi la intrare un frumos cadoŭ din partea direcţiuneĭ cum şi treĭ bilete de loterie a unuĭ ceas de buzunar şi cu lanţ, această loterie se va trage în seara reprezentaţieĭ,

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, se comunică următoarele cursurĭ

4%	Renta amortisabilă	84 1/4
5%	Imprumutul comunal (1883)	94 1/2
5%	Imprumutul comunal (1890)	96 1/4
5%	Scris. funciare urbane	95 1/4
5%	Scris. funciare rurale	99 3/4
5%	Renta amortisabilă	100
5%	Scris. urbane de Iaşi	86 =

ULTIME TELEGRAME

SCHWARLENAU, 23 August. — Impăratul Wilhelm şi Regele de Saxa s'aŭ întors de la manevre.

BERLIN, 23 August. — *Agenţia Volff* a primit o telegramă de la agenţia din Constantinopol, care reproduce versiunea oficială a înţelegereĭ intervenită în chestia Dardanelelor.

Această versiune pare destinată a face să dispară rĕspunderea Turcieĭ în cas de reclamaţiunĭ eventuale din partea celor-l'alte puterĭ.

MULŢUMIRE PUBLICĂ

Societatea *Mina şi Pădurea* a meseriaşilor mecanicĭ recomandă pe D-l *Nae Ionescu Cepărazar* român din calea Plevneĭ No. 4 pentru talentul ce'l are în orĭ ce lucrare de cepărăzărie, considerând aceasta după arta cu care este lucrat Drapelul acesteĭ societăţĭ cunoscut ca unicul în toată România.

ULTIMA ORA

In momentul de a pune ziarul sub presă, ni se comunică o telegramă, prin care se anunţă că Regele a sosit la Veneţia azi la orele două şi zece minute după amiazĭ.

Nemângâiata familie, Maria Pestreanu, Constantin Pestreanu, Dimitrie Pestreanu, şi Iosefina Pestreanu, soţie, fiĭ şi noră, aŭ durerea a anunţa nereparabila pierdere a

Preotuluĭ Nicolae Pestreanu,

Profesor în capitală în etate de 62 anĭ

Şi roagă pe prietinĭ şi cunoscuţĭ carĭ din eroare nu vor fi primit invitaţiune să asiste la serviciul funebru, care se va oficia Duminică 25 August, în biserica Sf. Gheorghe Noŭ, la ora 11 a. m. iar d'aci rămĕşiţile mortuare se vor transporta la Monastirea Cernica.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XXXVII

(36)

Convorbirĭ pierdute

— Oh mândria mea, zise ea cu un aer victorios, simţesc că tu eştĭ acolo totd'a una! Pe tine numaĭ te iubesc! S'a sfârşit cu Marţial.

Jana nu spuse nemic prinţeseĭ, însă în ura sa, a fost silită să ia o mutră veselă în toate plimbările sale din Veneţia. Noaptea inima sa era un vulcan, dar ziua o stăpânea.

Nu voesc să vĕ plimb cetitorilor cu princesa şi D-ra d'Armaillac pe la toate monumentele Veneţieĭ.

Ele întâlniră câţĭ-va prietenĭ şi câte-va prietene din societatea parizĭană şi străină; ducesa Colonna, prinţul Galitzin, contesa Waleska, Ziem şi Diaz, ducesa de Parisis. Nigra, Saint-Victor lord Lytton, doĭ prinţĭ de Orleans, câţĭ-va deputaţĭ legitimiştĭ care veneau din Frohsdorff. Veneţia e singurătatea, dar nu eştĭ nicĭ odată singur. Şi oraşul e cu atât maĭ dragostos cu cât nu întâlneştĭ dobitocĭ. Ce făceau eĭ acolo?

După o lună. Jana era în Trouville cu amica sa.

Altă mare, alt spectacol, dar Jana nu putea să fugă de Marţial.

XXXVIII

Măştile şi inimele

Se dădea un bal mascat într'un castel din apropierea Parisuluĭ unde se afla tot *high-lif-ul* serbătorilor de earnă, D-na de Tramont aduse acolo pe D-ra l'Armaillac. Ele îşĭ puseră în minte ca să nu fie recunoscute: aveau amândouă nişte dominos albe foarte frumoase.

D-na de Tramont nu era maĭ mare de cât D-ra d'Armaillac, dar îşĭ puse o talie maĭ înaltă. Ele se dădeau ca două surorĭ rătăcite în lumea aleasă şi-şĭ jucară aşa de bine jocul că n'au fost recunoscute.

D-ra d'Armaillac care nu socotea că va petrece, a petrecut mult: s'a întâmplat că n'a dat peste toţĭ curtezaniĭ de ocazie care îĭ luau timpul fără aĭ lua şi inima, ci s'a întâlnit cu D. de Briançon.

Cum ea a petrecut, cu D-na de Tramont, un sezon la Brighton, a învăţat englizeşte şi nu vorbea reŭ. Când i-a vorbit el se uimi căcĭ nu ştia un cuvânt englez măcar.

Ea perzistă de a nu pronunţa un cuvêat franţuzesc. Şi cu toate acestea ajunseră de s'au înţeles repede; D-na de Tramont, care asculta, a fost minunată de arta aceasta de încurca lucrurile cele maĭ simple.

D-ra d'Armaillac întâlnise adesea pe D. de Briançon în lume, dar se ştie că nuĭ maĭ vorbea. Privirile erau maĭ mult sau maĭ puţin eloquente; ea exprima mândria atinsă, el exprima căinţa dureroasă. Pentru aceĭ care ştiŭ ce vra să zică patimile omeneştĭ, era un mister în scanteiarea privirilor lor, două săbiĭ care se încrucişau; pentru aceĭ care trec fără să vadă nemic, era un bărbat şi o femee care nu se cunoşteau.

In ziua aceia, în acest castel al veaculuĭ al XVII unde se supase şi dansase în timpul nebuniilor Regenţeĭ şi a luĭ Ludovic al XV; în acest parc Jana se plimba în toate părţile cu Marţial, perzînd şi regăsind pe amica sa, ascultând aiurările acestuĭ promotor de himere pe care le-a auzit foarte mult şi pe care voia să le audă tot-d'a-una. Ea îl găsea tot aşa ca şi întăia oara când valsase cu dânsa. Era acelaş vocabular, aceiaşĭ duioşie în voace, aceiaşĭ artă de a amesteca binele şi reul într'o simfonie amoroasă.

Ea se lăsa cu o bucurie nouă la toate seducţiunile acestuĭ cuceritor de femeĭ.

— Când gândesc, zise ea, că nu mă recunoaşte şi-mĭ vorbeşte tot aşa de duios cum îmĭ vorbea acum un an. Aşa dar toate femeile îĭ sunt egale pentru dânsul.

D-ra d'Armaillac se inşela; D. de Briançon o recunoscuse şi avea prea mult duh ca să i-o spue; ea sărea de la o vorbă la alta şi făcênd toate chipurile de a nu fi recunoscută. Din câţĭ oamenĭ cunoştea ea îşĭ mărturisa că nicĭ unul nu vorbea aşa de bine de lucrurĭ de inimă ca Marţial, nu fiind că anume avea această temă, dar fiind că avea elocinţa neprevăzută care-l aducea pe această cale.

El nu era sentimental, dar avea uneorĭ expresiĭ viĭ de sentiment. Se vedea că omul acesta a iubit şi putea să iubească din toate puterile sufletuluĭ său. Era ceva rizător în entusiasmul său.

D-ra d'Armaillac se hazardă să deschidă trecutul.

— Spuneţi-mĭ Domnule, D-voastră om cu noroc, D-voastră care faceţĭ atâta protestaţiunĭ de amor, aţĭ uitat pe toate victimile voastre? D-ra Fleur de Pêche care se consolase, D-ra Marguerite Aumont care este moartă, două sau treĭ femĭ din lume care au sfârşit prin separaţia corpuluĭ? Care încă? Mi s'a vorbit de o tânără din cea maĭ înaltă artistrocraţie al căreia nume nu mi s'a spus: că aceasta s'ar fi aventurat la D-voastră într'o noapte întorcânduse de la bal.

— Acestea sunt reportagele femeilor de lume. Ştiu de cine voiţĭ să vorbiţĭ: o nobilă fată, o mare frumuseţă, cu o inimă cum nu maĭ este alta. Fiind-că nuĭ ştiţĭ numele, pot să vĕ spun că numaĭ pe ea singură am iubit'o aşa că aşĭ fi murit pentru dânsa; nu sunt sigur de a nu o maĭ iubi încă, dar să nu maĭ vorbim, nu maĭ am dreptul de a o iubi.

— Aşa dar ea îĭ măritată?

— E reu, ea nu mă maĭ cunoaşte, decĭ e o străină pentru mine.

Jana obserbă emoţiunea luĭ Marţial.

— Şi iată pentru ce D-voastră îmĭ faceţĭ curte astă-zĭ!

— Ce voiţĭ? o femee n'are dreptul de a fi geloasă de trecut pentru că orĭ ce dragoste este o prenoire: inima are anotimpurile sale ca şi natura.

— Da, aţĭ voĭ ca să vĕ fac o primăvară după o earnă.

— Do, orĭ cine veţĭ fi, îmĭ păreţĭ frumoasă pentru ochiĭ meĭ, mă fermecaţĭ prin masca voastră chiar. Iubiţi-mă o oară, o zi, un veac, vĕ jur pe sufletul meu, că nu vĕ voiŭ părăsi şi voĭ muri la picoarele voastre.

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Păşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2.43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8.40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11.41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1.37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7.59 seara, soseşte în Vêrciorova 8.25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4.03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăşeştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,56, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Bucureştĭ — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.